

**PISMA OBITELJI CHERNKOCZY
(ČRNKOVEČKI)**

IZBOR

1.

PISMA ELIZABETE BARBARE GERECZY

1.3.

**Elizabeta Barbara Gereczy (Gradečka)
drugomu suprugu Nikoli Vojkoviću od Klokoča**

H. 6 III.

Zluzba moja zapuzna daie uü lübban.
moiemu lübbienomu pze poruchena

ia que posre lista nemam od njih nisi za-
drugo ia napizem nego zato d'osrenij pise-
ali i szelcio kai znaji da budu znati da-
nezem k'vinda da lista grijela nezam-
grovok i p'pazrenny posreni i oüü posren-
gizte naghichu takste naghij zna t'nsnam
oude v'andati ch'ntagreny dasse naghij-
obro mjestri szada dangvise gore i listi
kaszati nego oude p'zed gore mestrom-
dabi to naena biri k'aiszu onij narzjamotu
nebinu p'puzstila negobi p'ai isel gore-
sznimi nimo nebisze treba dole ni t'nditi
nego szmierom gore d'otoga teripinusa-
biri ako on gore pojle takzi hoche du-
oie nino gore d'otredjati kai bude pil i p'v-
odanal imfading iedna kofa nerlo naghij
nekoie lukseh korezije pil szpanom hi ch-
emkonezch onie szkopit p'akmpie szenn-
uü szmbiccu poszranit szukoujchü koije-
szpanom pigmanie palichie dal i uü szm-
kizeje bil konij szai vase ~~szat~~ minusa-
clozlizu uü cheseresh izaboka szim sznija-
ie

Pismo Elizabete Barbare Gereczy drugomu supruhu Nikoli Vojkoviću u Beč
(HR-HDA-726-OJV, kut. 29, 6. III.)

Inđem tunc odpravljalá iji čerakou cza
 zločeststvu došli i zaboka prvi knezu če-
 hu zprosilasem kada bihli stogli uino
 uii Zagrebu kojie izaboka dopeliano ie
 sretko izaboka nestkem uopiti drugoga
 negozem odouid pozlala jedno nemuhe-
 ko kojegarzu ogor dopeliali ie iako narost-
 kom ali i prečestiji malo uafia za prid-
 edbu ignacij iohche supred farzenet iu-
 rikoly nehodi pjesto da besgaje bilo gnesti
 to od noze ueti daruga chizme ozulite-
 rgy damyzeie ochemerifo i ofekomnie-
 dij igorechestorie potzd petakue chudne-
 glate stran nehne naske svenzi zanie-
 akomua id kai chynitje pizati tak pred-
 onem koj chednu doneze na dvoine fal-
 aczau kaszega stveni ondeszpie tak sred-
 nize kasz uleme ignamo rugkoidcko kas-
 dafi aprit mstzech. bil za sigda nemam kai-
 takonoga obznaniti nego szeligion da bogh-
 moiego. ljubienoga uii pougnom zdvaning
 obdelzti dia oztdiem uii vakitju dat. 6. marce
 koiega ljubienoga szluzbenica i ropanzicija
 verna Elizabetha Barbara
 Gereczy

Pismo Elizabete Barbare Gereczy drugomu suprugu Nikoli Vojkoviću u Beč
 (HR-HDA-726-OJV, kut. 29, 6. III.)

Pokojno⁴ moje kćerke
 Por illustri ac Generoso Domino
 Nicolo Vojkovič, Sacro Caesare
 Regiae Majest. In Confinio Car.
 #
 Locutioni Haeredit. Domino
 Elizabethae d. p. d. m. h. Collendipime.
 se naj kćerke
 je naj kćerke
 zgora kćerke je kćerke
 nastu d. p. d. m. h.

Pismo Elizabete Barbare Gereczy drugomu suprugu Nikoli Vojkoviću u Beč
 (HR-HDA-726-OJV, kut. 29, 6. III.)

1.3.1

Zabok, blagdan Svih Svetih [1720.-1721.]²⁵¹

Elizabeta Barbara piše suprugu Nikoli Vojkoviću u Rakitje o rješavanju novčanoga duga i gospodarenju posjedima. Negoduje zbog suprugova puta u Karlovac te njegova izbivanja iz zajedničkoga doma i zbog vlastite usamljenosti.

Szliuszba moia poniszna da ie vaszdar vu liubav i miloszchiu mene liublienomu preporuchena.

Drago mi je chiuti da szu szrečno putovali i szrečno domov doszli, da neszu szami vut blaszeni Karlovech iszli tak napol beteszni. To mi je dragho chiuti, a piszati bi sze i odovud bilo moglo knezu Kuszevichiu.²⁵²

Da szim ne mogu pervo doiti, oni szroki neszu zadovoljni, ali pachienchia²⁵³ od toga szada vech nisztar. Szamo nai premiszle dobro kai chine. Ako szu szami vu szamoche szeleli sziveti ne bi [i]jm bilo treba kumpanie pribolszavati. Ia bi im sze szkoro hotela za kmeticzu zavezati ako budu vu Zaboku mogli tieden dan biti kot szu vu Rakitju,²⁵⁴ nisztar ie to. I szada ie on Bog koi je bil, koi mene ne osztavi; ufana szem vu niego.

Ia szem nakanila patra Boltiszara²⁵⁵ po szuczu opomenuti da szu ta ieszera nai sztvavi (?) kak sze ie bil pogodil sz menum i duga szvoi tial na sze nai szveme, a to kai [j]e visze nai broi mene. Szpiszati ne morem kak to miszlim, a Zabok ie predaleko od Rakitia da ne mochi govoriti sz nimi. I to kanim vu szobotu do patra Boltiszara poszlati nai obznane kai [i]m sze vidu; pritom moiu dusznoszt chvinim da opitam.

Kernki szevszema ieszti neszu imali u gore kai, zato szem ie szvela chernkovechke i rakicke iz gore bisztranszke ter szem ie poszlala vu goru szelinszku. I chloveka ieszem zapovedala dati k rakickem na meszto toga koi je otud i rhanu²⁵⁶ sz Korschine zapovedala szem davati. Ovdesznie takai budem szve domov iemala. Koiie za klanie odluc-

²⁵¹ Vjerojatni raspon godina nastanka pisma s obzirom na sadržaj. Elizabeta Barbara udala se je za Nikolu Vojkovića vjerojatno u kolovozu 1719. godine, a umrla je između rujna i studenoga 1722. godine. Arhivist je pretpostavio da je riječ o 17. stoljeću, stoga je na dokumentu olovkom naznačen datum 1. studenoga 16?.

²⁵² S obzirom na sadržaj pisma vjerojatno Nikola Kušević, godine 1715. jedan od vojnih zapovjednika u Karlovačkom generalatu, a 1719. povjerenik Karlovačke krajine. Spomnje se i kao vlasnik imanja Gradac kraj Karlovca. Obitelj je podrijetlom iz plemićke općine Orlovac kraj Karlovca, plemstvo je podijeljeno Petru Kuševiću sredinom 17. stoljeća, a isto je potvrđeno na Hrvatskom saboru 1676. godine.

²⁵³ Vjerojatno *pacienca*, strpljenje.

²⁵⁴ Rakitje u Zagrebačkoj županiji bilo je sjedište Nikole Vojkovića, na kojem se je nalazila i njegova kurja.

²⁵⁵ Vjerojatno isusovac Baltazar Chernkoczy, polubrat pokojnoga joj prvoga supruga Franje.

²⁵⁶ Vjerojatno *hranu*.

him budem ie sz eludom (?) rhanila za mlacze da preszkerbe kruto dobro chvine. Za kutine liublieno hvalim. Meda bi k nim bilo treba radi liktariuma, koga ovde nemam, nego che kupnenoga szvemem, a i lianszki bi dober bil. Kecherin ie hodil vu Kon-schinu gledat. Pokaszal sze ie da mu sze ie szve dopalo, a Bog szna kai [j]e na nutre miszlil. Od goszpodina potlam vendar nisztar nemam.

Morem obznaniti mene liublienu da ie knesz Zaverszki²⁵⁷ pred dvemi vurami szim doszel i doneszel szva szobum koia ie opravliat. Szada bi sze moralo govoriti i videti kak bi sze Galaneku imalo poszlati, ali nemam sz kem dokaniati sz koiem bi imela i morala polek Boszie praviczę te vu Rakitiu prebiva. Ako bi szama ob szebe kai chvini-la more biti da im povolie [ne bi] bilo. Sza szada nemauch kai vrednoga obznaniti nego szama szebe vu ljubav i miloszchiu iszrucham osztaiuchi njihova dok sziva.

Moia draga duszicza

szliuszbenicza poniszna
tovaruszicza verna
Elizabet Barbara Gereczy

Piszano vu Zaboku
vecher na Szeszvete

²⁵⁷ Ivan Završki, vojni povjerenik te kasnije notar i prisjednik Kraljevskoga suda.

1.3.2

Rakitje, 17. veljače [1720.-1721.]²⁵⁸

Elizabeta Barbara piše suprugu Nikoli u Beč. Brine za njegovo ozdravljenje, opisuje ponašanje suparnika u imovinskoj parnici te stanje na posjedu Črnkovec. Izvještava ga o školovanju i bolesti sina Ignacija te o poslovima na posjedima.

Szliuszba moia zaveszana da ie moiemu liublienomu vu liubav preporuchena.

Denezs iutro okol oszme vure prijela szem szkupa njihova draga dva lizsta. Iednoga koi je pizsan cheterti dan ovoga meszczca, a drugi oszmi dan. Sz koiega szal mi je sz pravoga szercza moiega chiuti bilo opacza (?) neszrecnoga. Bog mi dai prijeti szkoro glasz da szu oszdraveli, da mogu hoditi i poszle opravliati.

Vagich²⁵⁹ ie doszel domov iohche preszesznu szredu vecher sz velikum hvalum koiu szalem szoszep (?) na paperu szpizsanu ar iu mene ne bi moguche bilo szpizsati, nego szaloszti chuiuch niegovu hvalu doszta szem szvila ove dneve do denezs.

Kai sze doszti imania chernkochianszkoga to Vagich lasze da bi bilo vredno szeszdeszet ieszer. Kohchina²⁶⁰ kak ie kupuvana to Bog i liudi sznaiu i da ie sz dugmi bila kuplena, a alatura moia more sze probuvati. Da bi ju bila oveh moieh penesz drugam poszudila bila bi interesz kuliko-tuliko dobila. A da bi ia kakove rachune davati, k tomu me ne spravlia-ite. Da bi je pervo bilo mi davati nego ie moi szijn na dobu szrasznel bil. I niemu szem szva pizsma i popiszana vu ruke dala. Kam szem kai dala i zakai sz koiemi nekoiei pizsmi i puszke ieszu sze nabijale. Zato pervo nego bi ia morala kakov rachun davati raiszi hochiu vekovechinu na sztran osztaviti y ako kaszatoriuma ne bude mochi dobiti tak ie naibolie na sztran moi u szveti mandatum za moi u alaturu i gibucha ter toga iszkati. A ia vekovechine neszem nikakove prodala niti zadoblienja Lukachevoga (?). To ie szve krivo kai szu oni thak keszno gore iszli da ie on i vu Poszunu i vu Bechu liudi na sze, na sztran szvoiu preopernul. Na novinah obznanieneh koi e szu chudnovite, lepo hvalim. Kai sze mene vidi da to na to pelia da liudi onak szivu vu kakove sztvarah ili forme ie sze ono tele szleglo.

Toplina ie pri nasz nasztala. Szvi liudi budu szobi, bob e i osztala szeiali, a vu Chernkovczeh nisztar ne bu. Lani nisztar, ovo leto nisztar. Ne sznam kai sz mene i sz intereszew bude. Luge hote szve opuszti. Niti za imanie vech ne maram da hote luge opuszti ili

²⁵⁸ Elizabeta Barbara udala se je za Nikolu Vojkovića vjerojatno u kolovozu 1719. godine, a umrla je između rujna i studenoga 1722. godine, stoga je navedeni raspon godina period u kojem je pismo nastalo.

²⁵⁹ Ludovik Vagić, podžupan Križevačke županije i pretendent po ženskoj rodbinskoj liniji na dio posjeda obitelji Chernkoczy nakon smrti Kristofora Chernkoczyja i izumrća obitelji.

²⁶⁰ Vjerojatno *Konjščina*.

fundati. Szam sze hvali²⁶¹ da ie takov memorial dal na Kanchelariiu (!) kakovoga ie i na Komoru Poszunszku dal. Ghiuroka ie gore osztavil vu Bechiu nameszto szebe, a da szam poide taki po Vuszmu gore k tomu terminuszu koi bude vu aprilu. Toga nai ne veruiu da bi Vagich ne bil veszel. Veszelo obszlsruzava na Chitarievu²⁶² ove dneve faszenszke i szvoiem tasztom za doszta veszelo vu Chernkovczeh szu hodili po szveh hiszah.

Za gosz[*podina*] Vernicha rasmela szam szto mi piszu, ali szem negda chula povedaiuch da ie gosz[*podin*] Vernich iako hud i da szu iako szkakali liudi szpod niega tak sze toga boijm kai bi potlam zachela sz pusztemi szeli. Nego da bi je prek szvel, onak bi je dala. Kovachicha hochiu chviniti pizhati szva ovak kak mi oni piszu. Mirovneie vendar szivem da ne szokachicha. Mihech pahchi sze sz delom kuliko sze more. Kolie ga nvogo muti (!) koiega ima szechu iohche za dvaiszeti voszov. Kai ga ie bil naszecheno to ga ie neszto szokachich raszprikaszal. Vu Nedelchak ie kolia zapeliano kai sztimaiu da doszta bude.

Ribe szu goniene i obzanila szem kak ie lov pval, nego szandar liszt na bechke poszte pochiva ar onda iohche neszem sznala za njihov odszesztek vu Poszun. Tam ga naidu kada tam zaidu zato szada ne ponavliam. Za navuk Ignaczijev²⁶³ szlocheszto ie iako bil zachel da precptor (!) ne sznal kai sz nim zacheti; pak sze ie bil pobolszal. Na to ie obeteszal ter ie szada beteszen. Apatikar ieszovichki²⁶⁴ k niemu hodi. Iako flekmu van hita. Vina ne szme piti niti kiszeloga ieszti. Po nochi fantaszera.

Iubeleum bude sze szada pri nasz prichinial. Ovde mi vech ne more sztati, zato dokaniati moram i osztaiem vu Rakitiu dan 17. februara

moiega liublienoga

szliuszbenicza zavezana i tovaruszicza verna
Elizabet Barbara Gereczy

[Proszim poniszno nai mi obznane bude li te kaszatoriium (!) ali ne ar me tira sze szvem sz marofa, da szi budem znala kak ravnati.]

[*Adresa na omotnici:*] Perillustri et G[ene]roso Domino Nicolao Voikovich de Klokoeh et Voikny (!) /:etc:/ (?) Domino mihi G[ene]r[o]ss[i]mo Coll[en]dissimo

Viennam

[*Napomena na omotnici:*] Goszpin za falu Vagicza y za sokachicsa, druga osztala |setvu y letinu, luge Chernkovceske inde et de aliis ut intus vide?[...]subdiuta intus] [...] plebanusa zabock [...] za hvaliu takai Vagicza

²⁶¹ Podcrtano u originalnom dokumentu.

²⁶² Mjesto *Ščitarjevo*.

²⁶³ Ignacije Ivan Vojković (? – 1767.), sin Nikole Vojkovića iz njegova prvoga braka s Izabelom Hranilović.

²⁶⁴ Vjerojatno *isusovački*.

1.3.3

Rakitje, 3. ožujka [1720.-1721.]

Elizabeta Barbara suprugu Nikoli u Beč javlja o kašnjenju pošte i ponašanju suparnika Vagića u imovinskoj parnici. Obavještava ga i o gospodarenju na njihovim posjedima – prodaji žita i uzdržavanju konja.

Szluszbza moia poniszna da ie vu liubav moiemu dragomu preporuchena.

Prijela szem sznochka njihov dragi liszt koi je pizsan dvaizseti i peti februara. Ia sztanovito ne sznam kak ti moi liszti hode. A ia szem na njihoga (!) szvakoga odpiszala i ieden koiega szem naipervo pizala on ie naszad doszel iz Becha i szada ie negde pri preceptoru, vu koiem szem i za ribe kai [j]e polovleno obznanila, iohche nekoia druga od koiieh ovde ne szpizavam ar szu sze liudi na dobro obernuli. Kada nam sze Bog da szasztati, na rec hi obilneie. A od potlam moie liszti nim pizane szve szem gosz[*podina*] Zaverszkoga kanovnika koperte poszlala. Nego njihova dva liszta ckaszu (?) prijela szem bila tak szem i ia szkupa vu iednom lisztu odgovorila na obodva. Za grosznie Vagicheve szami dobro znaiu da liudi trepechiu pred nim, ne kai bi mogla dobiti szvedochansztvo od nih. Mene sztara za doszta szvoiem i rechmi da szvakomu pripoveda da ia szama budem morala gore iti sz lisztmi i gore ie pod priszegu dati. Naiti szem chula da sze i niemu nehche iako gore iti nego veli da bi raiszi da bi pred mesztra²⁶⁵ iszli liszti. Mene bi sze pak videlo lisztor da bi presz mene moglo biti da bi sze gore videli, a za me tulik put ne.

Naszi kmeti chernkovechki marlivo derva nosziti moraiu gosz[*podinu*] mesztru vu Zagreb. Nekai sz losze chernkovechke, a neszto od [d]rugud. Szvu szu marhu zavoszili, a za luge kai mu ie goszpon meszter poruchil bil da ie nai ne fundava, veliko ie szlo chinil. Rekel ie da bi znal da niegovo ne bude da bi je szve do korena hotel fundati i poszechi kot ij dan danaszni chini i szeche i raszdaie sziirom. Gosz[*podina*] mesztra dijak Tomaszich raszglaszil ie po szvem Kaptolomu da onij ne mogu dobiti kaszatori-uma nego mandatum za novu pravdu prosze i da sz nim dole doidu.

Naszi konij vu Zaboku szeno szu doieli. Ie ga iohche, ali ga za tu nevolnu betesznu marhu chuvaiu vu kasztelu. Kupich on ie z blatom sztla lckan. Niega minusz bude tam iel da bi bilo gde konije derszati vu Chernkovzeh na onom szenu, ovdesznie bi sze lepo prodati moglo. Ia vendar miszlim Cheha²⁶⁶ prosziti ako bi mi mogel sztania kai odpu-

²⁶⁵ Protonotar Kraljevstva Ivan Branjug.

²⁶⁶ Babočaj je bila plemićka obitelj u Zagrebačkoj županiji čiji se pripadnici u izvorima spominju i s prezime-
nom Čeh (*Cheb aliter Babochay*). Od 17. do 19. stoljeća pripadnici obitelji istaknuli su se u crkvenim i
upravnim službama. Krajem 17. stoljeća istaknuti je zagrebači kanonik Ivan, a u prvoj polovici 18. stoljeća
Nikola, župnik crkve Sv. Marka u Zagrebu. Dužnost podsuca u gradskom magistratu obavljali su Ivan
(1715. do 1735.) te Josip Babočaj. U drugoj polovici stoljeća Nikola je bio sudac i gradski kapetan, a Stjepan
plemićki i gradski sudac te podžupan. Obitelj je imala posjede u Črnkovcu i u okolici Jastrebarskoga. Neja-
sno je na kojega se pripadnika obitelji referira u pismu.

sztiti da bi kuchiszke konie tam vergla. Za szob i bob preszesznu posztu obznaniła szem i vu koperte gosz[*podina*] Antolchicha²⁶⁷ ieszem liszt poszlala. Ufalml sze da doide vu ruke zato ovde ne ponavliam. Marhe nasze vu Zaboku ie do szada poginulo oszemnaisztero glav, a iohche ie beteszne.²⁶⁸

Ovde szmo imeli lepo vreme do nedelie preszeszne, a potlam imamo da ieden chasz szuncze szveti, a drugi chasz dech ide. Po ovom dehgiu pochele szu sze szterni szeleniti lepo. Pet voszov szena ovdeszniega ie prodano. Pszenicze ne prodaie ar ie Magari²⁶⁹ na tovoreh nvoszina nosze, nego ako iu hote dati po groszi szedemnaiszt kot Magari daiu, tak nai obznane. Dokaniam nemaiuchi za szada kai vrednoga obznaniť nego szelieiem da moiega dragoga Bog vu povolnom zdraviu obderszi szelieiem ij osztai[e] m vu Rakitiu dan 3. marchiusza

moiega dragoga

szliuszbenicza y tovaruszicza
verna Elizabetha Barbara Gereczy

PS. Szkoro bi bila zabila im obznaniť da ove dneve bili szu Pogledicha²⁷⁰ obodva i Plepelic²⁷¹ na Mlake pri obedu pri Vagichu. Iuricza Pogledich poszvadil sze ie onde sz Plepelicem i Iuricza Pogledich dobro ie szeszkuvel Plepelicza i van szu sze szeszvali²⁷², ali Plepelic ne sziszel nego ie iohche vu szoriu sz domu pobegel nekam.

[*Adresa na omotnici:*] Perillustri ac Generoso Domino Nicolao Voikovich de Klokoeh Sacrae Cesareae Regiaeque Ma[ies]t[a]tis Presidii Kamensko Voivoda [...] Domino mihi Collendissimo

Viena

[*Napomena na omotnici:*] Pokoine za marhu da ie poginulo 18, a druga betesna.

²⁶⁷ Vjerojatno Ivan Antolčić, vrhovni skupljač tridesetnice (*supremus tricesimarum exactor*).

²⁶⁸ Podcrtano u dokumentu.

²⁶⁹ *Mađari*.

²⁷⁰ Pogledić, turopoljska plemićka obitelj sa sjedištem u Kurilovcu, čiji se članovi u izvorima spomnu od 15., a sredinom 16. stoljeća kralj Ferdinand I. obitelji je dodijelio plemstvo. Tijekom 17. stoljeća u vojnoj se službi i u crkvenim krugovima istaknulo dvoje pripadnika obitelji. Franjo je bio kapetan u službi Petra Zrinskoga, a Juraj najprije župnik te kasnije zagrebački kanonik i čazmanski te gorički arhidakon. Sredinom 18. stoljeća Juraj Pogledić bio je istaknuti vojni zapovjednik koji je sudjelovao u Ratu za austrijsko nasljeđe (1740.-1748.). Bio je zapovjednik Jasenovca i Gline, pukovnik te se kasnije spominje kao general. Tijekom 19. stoljeća članovi obitelji istaknuli su se u političkom životu – Juraj je bio namjesni župan Plemićke općine Turopolje, a Franjo, njegov sin, bio je zastupnik u Hrvatskom saboru te arhivar u Hrvatsko-slavonsko-dalmatinskom arhivu u Zagrebu. Istaknuo se također i kao povjesničar Turopolja. Dragutin Pogledić bio je pristaša hrvatskoga narodnoga preporoda i povjerenik bana Josipa Jelačića. Obavljao je kasnije službe podžupana, potom tajnika i savjetnika Namjesničkoga vijeća, službu predstojnika Odjela za bogoštovlje i nastavu u Zemaljskoj vladi u Zagrebu te dužnost velikoga župana Zagrebačke županije.

²⁷¹ Plepelić, turopoljska plemićka obitelj.

²⁷² Vjerojatno je tu bila riječ o pozivu na fizički obračun ili dvoboj.

1.3.4

Rakitje, 6. ožujka [1720.-1721.]

Elizabeta Barbara obavještava supruga Nikolu u Beč kako nije primila njegovu poštu. Izvještava ga o djelovanju Ludovika Vagića – suparnika u njihovoj imovinskoj parnici, o sinovu izostanku iz škole i o njegovu učitelju te o prodaji vina i premještanju konja.

Szluszbza moia zavezana da ie vu liubav moiemu liublienomu preporuchena.

Ia ove poszte liszta nemam od njih niti za drugo ia ne pizsem nego zato ako szu mi pizjali i szeleli kai znati da budu znali da neszem kriva da liszta prijela neszem. Gurok (?) i preszesznu posztu i ovu posztu pisze Vaghichu tak sze Vagih (!) zna vu szvem ovde ravnati. Chiula szem da sze Vagih ob to mesztri szada da ne bi sze gore ti liszti kaszali, nego ovde pred gosz[*podinom*] mesztrom. Da bi to mene biti kai szu onij (!) na szramotu ne bi mu prepusztila, nego bi nai iszel gore sz nimi. Nim ne bi sze treba dole ni truditi nego sz mirom gore do toga terminusza biti ako on gore poide. Tak szzi hoche dvoie vino gore dopeliati kai bude pil i prodaval i mladine iedna kola. Verlo nagania nekoie Lukech koteri je bil szpanom vu Chernkoczech. On ie szkochil pak mu ie szenu vu temliczu posztavil. Turkovichu, koi je szpanom, niemu ie palichie dal i vu temlice ie bil.

Konij szvi rasz minusza doszliszu vu chetertek iz [Z]aboka szim. Szutra ie budelml szve odpravliala vu Chernkocze. Szlocheszti szu doszli iz [Z]aboka. Pri knezu Chehu szproszila szem kade budu sztali. Vino vu Zagrebu koie ie iz [Z]aboka dopeliano, ie szteklo. Iz [Z]aboka ne sz kem vosziti drugoga, nego szem od ovud poszlala iedno. Nemchch koiega szu ogor (!) dopeliali ie iako na teszkom, ali i prechptor malo valia za prigedbu (!). Ignaczi iohche szpred faszenka vu szkolu ne hodi. Neszto od betega ie bilo, a neszto od noge. Veli da szu ga chizme oszulile ter da mu sze ie ochemerilo i ofeln (?) mu ie. Ali i prechptor ie posztal nekakve chudne glave. Szam nehche paszke szveti za nie, ako mu ia kai chvinim pizhati tak pred onem koj chedula donesze na drobne falacze iu raszterga.

Szterni ovdesznie tak szrednilel sze kaszu. Vreme imamo szvakoiacko kot da bi april meszech bil. Sza szada nemam kai takovoga obznaniti, nego szelieiem da Bogh moiega liublienoga vu povolnom zdraviu obderszi. A ia osztaiem vu Rakitiu dan 6. marchiusza moiega liublienoga

szluszbenicza y tovaruszicza
verna Elizabetha Barbara Gereczy

[*Adresa na omotnici:*] Perillustri ac Generoso Domino Nicolao Voikovich Sacra Cesa-
rea Regiaque Ma[ies]t[at]is, In Confinio Carlostadiensi Voivoda et Domino mihi
Collendissimo

Viena

[*Napomena na omotnici:*] Pokoine moie sene liszt ovo ie za liste da sze gore nai kasu y
da ja ne bi iszel doly zgora. Konij iz Zaboka da szu doszli y [...] Chernkocze da szu